

บทความวิชาการ (Review Article)

บริหารและการจัดการกีฬา (Sports Management)

STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF SPORT ORGANIZATIONS AND THE SPORTING COMPETITION SYSTEM

Sakchai PITAKWONG

Faculty of Sport Science, Burapha University

ABSTRACT

The term of global sport organizational structure have five general assembly authorities are (1) to promote sport; (2) to develop the values and standard of sport; (3) to admit and approve in the standard of competition system, sports equipment and sports personnel; (4) to control and provide supervision and also give reward or a penalty suspend and (5) in corporate with other public sector sports organizations.

The structure of sport organizations refers to the global networks that relevant and connect with public sports sector in other continents and nations. The International Olympic Committee (IOC), SportAccord (previously known as GAISF, the General Association of International Sports Federations), International Paralympic Committee (IPC), International Sports Federations (IFs), International world Games Association (IWGA), The Association For International Sport for All (TAFISA), International University Sport Federation (FISU) are the supreme authorities of the word sport organizations. In the continental level are including Olympic Council of Asia (OCA), European Olympic Committees (EOC), Pan American Sports Organization (PASO), Oceania National Olympic Committees (ONOC), Association of National Olympic Committees of Africa (ANOCA) and Continental Single Sport Organization. For the national level, the national sports organizations have a government that varies in each country and the private sector of international sports organization are including National Olympic Committee (NOC), National Sport Association or National Sport Federation (NFs) and National Paralympic Committee (NPC). The structure of a sporting competition, single sport event and multi-sport event are the two basic competition systems that related and consistent with the sports organization in global (international), continental and national level.

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 225-237)

Key words: Sport Organization, Single Sport Event, Multi Sports Event.

บทความวิชาการ (Review Article)

บริหารและการจัดการกีฬา (Sports Management)

โครงการสร้างองค์การกีฬาและระบบการแข่งขันกีฬา

ศักดิ์ชาย พัทธประสงค์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

องค์การทางกีฬาที่เป็นระบบสากล โดยทั่วไปจะมีบทบาทหน้าที่สำคัญ 5 ประการ คือ (1) การส่งเสริมกีฬาที่รับผิดชอบ (to promote) (2) การพัฒนากีฬาให้มีคุณค่ามีมาตรฐาน (to develop) (3) การให้การยอมรับหรือรับรองความเป็นมาตรฐานการแข่งขัน อุปกรณ์ และบุคลากรกีฬา (4) การควบคุม (to control) การควบคุมดูแลสมาชิกในสังกัดให้ดำเนินกิจกรรมกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งการให้คุณให้โทษ และ (5) การให้ความร่วมมือกับองค์การทางกีฬาดูด้วยกัน หรือองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างองค์การทางกีฬาได้มีการจัดระบบที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน โดยมีองค์การทางกีฬาระดับโลก ระดับทวีป และระดับชาติ โดยองค์การกีฬาระดับโลก (นานาชาติ) ที่สำคัญ ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ สปอร์ตแอคคอร์ด (Sportaccors) คณะกรรมการพาราลิมปิก สหพันธ์กีฬานานาชาติ สหพันธ์กีฬาเวิลด์เกมส์ สมาคมกีฬาเพื่อมวลชน สหพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยนานาชาติ ระดับทวีป ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งเอเชีย (OCA) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งทวีปยุโรป (EOC) องค์การกีฬาแพนอเมริกัน (PASO) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งโอเชียเนีย (ONOC) สมาคมคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติแอฟริกัน (ANOCA) สหพันธ์กีฬาแห่งทวีปในแต่ละชนิดกีฬา และในระดับชาติจะมีองค์การกีฬาที่เป็นภาครัฐที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ส่วนองค์การกีฬาภาคเอกชนที่เป็นสากลจะประกอบด้วย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ (NOC) สมาคมกีฬาแห่งชาติ (NFs) และคณะกรรมการกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทย (NPC) เป็นต้น สำหรับการแข่งขันกีฬามี 2 ระบบสำคัญ คือ การแข่งขันกีฬาในรูปแบบมหกรรมกีฬา (Multi sports event) และการแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬา (Single sport event) ซึ่งการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 ระบบจะสอดคล้องกับระบบโครงสร้างองค์การทางกีฬา คือ ระดับโลก (นานาชาติ) ระดับทวีป และระดับประเทศ เป็นสำคัญ

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 225-237)

คำสำคัญ: องค์การกีฬา, การแข่งขันเฉพาะชนิดกีฬา, มหกรรมกีฬา.

บทนำ

ปัจจุบันการกีฬาได้รับการยอมรับถึงความสำคัญ และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมสากล ที่มีผลประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ทั้งด้านสุขภาพและสังคม มีผลต่อเศรษฐกิจ และสันติภาพ ที่สังคมทุกระดับทุกชาติ ทำให้มีความสำคัญ แม้จะมีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา การเมือง เศรษฐกิจ แต่ทุกคน จะยอมรับและเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้วยระบบ วิธีการ และความเป็นมาตรฐานที่ทุกคนยอมรับ หรือเป็นสากล การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างองค์การกีฬา (Sport Organization Structure) และระบบการแข่งขันกีฬา (Sport Competition System) จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความเชื่อมโยงของโครงสร้างองค์การกีฬาระดับนานาชาติ ทวีปภูมิภาค และของประเทศไทย ที่มีความเชื่อมโยงของระบบการจัดโครงสร้าง และระบบการแข่งขันกีฬา ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลการบริหาร และการจัดการกิจกรรมกีฬาในส่วนที่รับผิดชอบทั้งองค์การกีฬาที่ไม่แสวงผลกำไร (Non Profit Sport Organization) องค์การที่ทางธุรกิจ (Profit Sport Organization) และองค์การกีฬาภาครัฐ (Government Sport Organization) รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาในแต่ละระดับ ดังนำเสนอต่อไปนี้

1. บทบาทหน้าที่องค์การกีฬา (Role of Sport Organization)

องค์การกีฬาโดยทั่วไปจะมีบทบาทหน้าที่สำคัญที่คล้ายๆ กัน 5 ประการดังนี้

1) การส่งเสริมกีฬา (to promote) โดยต้องมีหน้าที่ทำให้กีฬาที่องค์การนั้น ๆ รับผิดชอบให้แพร่หลาย เป็นที่นิยม มีคนเล่น คนดู และผู้ให้การสนับสนุนกีฬา จนเป็นที่ยอมรับ ภายใต้ขอบเขตความรับผิดชอบขององค์การกีฬานั้น ๆ

2) การพัฒนากีฬา (to develop) เป็นการพัฒนากิจกรรมกีฬาที่องค์การกีฬานั้น ๆ รับผิดชอบให้มีความเป็นเอกลักษณ์ มีมาตรฐานทั้งด้านวิธีการเล่น ด้านกฎกติกา อุปกรณ์ คุณภาพของเกมส์ และมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ตัวอย่างเช่น การพัฒนากติกาการแข่งขันกีฬาหลายชนิดมีการปรับปรุงกติกาให้กีฬามีความทันสมัย สนุก ตื่นเต้นมีผลการแข่งขันที่กำหนดเวลาได้ระดับหนึ่ง อาทิ กีฬาเซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล และเทเบิลเทนนิส ฯลฯ มีการปรับระบบวิธีนับคะแนนจากระบบเดิมที่จะได้คะแนนเฉพาะ เมื่อเป็นฝ่ายเสริฟ มาเป็นระบบคะแนนไหล (Rally Point) ดังเช่น ปัจจุบันทำให้เวลาการแข่งขันรู้ผลแพ้ชนะเร็วขึ้น เกมส์สนุก ตื่นเต้น เข้าใจมากขึ้น หรือ ตัวอย่างกีฬาเทควันโด ที่มีการพัฒนาระบบการให้คะแนนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความยุติธรรมมากขึ้น เป็นต้น

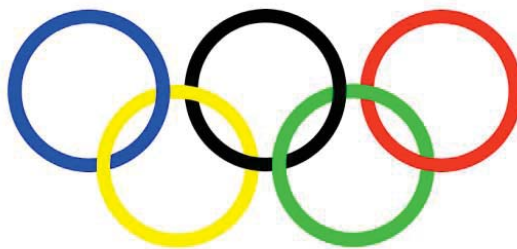
3) การให้การยอมรับ (recognition) เป็นการยอมรับหรือเรียกอีกอย่างว่า เป็นการรับรองมาตรฐาน (standardization) องค์การทางกีฬา จะเป็นหน่วยงานที่รับรองมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับทั่วไป ตามขอบเขตของงานที่องค์การกีฬานั้น ๆ รับผิดชอบ เช่น การให้การรับรองมาตรฐานการแข่งขัน การรับรองสถิติ หรือรับรองผลการแข่งขัน การรับรองมาตรฐานบุคลากร ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา การรับรองอุปกรณ์กีฬา สนามแข่งขันกีฬา เป็นต้น ตัวอย่างของการรับรองมาตรฐาน เช่น การรับรองสถิติการแข่งขันว่ายน้ำ ระยะทาง 100 เมตร ท่าบก ของสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย เป็นต้น

4) การควบคุม (to control) เป็นการกำกับ ควบคุม ดูแลสมาชิก หรือหน่วยงานในความรับผิดชอบให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กติกา หรือระเบียบที่กำหนดขึ้นให้ทำตาม และมีการลงโทษเมื่อสมาชิก หรือบุคลากรในความรับผิดชอบทำผิด ตัวอย่างเช่น สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ลงโทษ ผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ กรณีตัดสินไม่ถูกต้องหรือทำผิดจริยธรรมของผู้ตัดสิน หรือกรณี การกีฬาแห่งประเทศไทยลงโทษนักกีฬาที่ทำผิดข้อบังคับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ถูกห้ามลงแข่งขันเป็นระยะเวลา 1 ปี เป็นต้น องค์การกีฬาจึงเปรียบเสมือนองค์การทางการปกครอง (Governing Body) สมาชิก ที่มีทั้งระดับประเทศ ทวีป และนานาชาติ

5) การให้ความร่วมมือทางการกีฬา (to co-ordinate) องค์การทางการกีฬามีหน้าที่หลักที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การให้ความร่วมมือกับองค์การกีฬาด้วยกัน หรือองค์การอื่นๆ ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมกีฬาที่เป็นสากลที่มีการจัดการแข่งขันกันด้วยกติกาเดียวกันทุกระดับทั่วโลก เช่น การแข่งขันฟุตบอล จะใช้กติกามาตรฐานเดียวกันจะมีองค์การที่ทำหน้าที่ควบคุมเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลทั้งระดับโลก ทวีป และประเทศ ในการจัดการแข่งขันจะมีองค์การฟุตบอลแต่ละระดับรับผิดชอบและองค์การที่เกี่ยวข้องจะให้ความร่วมมือ ดังเช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จะเป็นเจ้าของเกมส์ และไปจัดในประเทศใด สมาคมฟุตบอลแห่งชาตินั้นๆ จะเป็นผู้ประสาน และทำหน้าที่ร่วมกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชียในประเทศไทย เจ้าของเกมส์ คือ สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) เป็นเจ้าของเกมส์ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จะเป็นผู้ประสานงานและดำเนินการในประเทศ ภายใต้การกำกับดูแลของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) เป็นต้น

2. องค์การกีฬาระดับนานาชาติ หรือระดับโลก (International Sport Organization) (International Olympic Committee, 1998)

2.1 คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ (International Olympic Committee) หรือเรียกย่อๆ ว่า IOC คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศเป็นองค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก (Olympic Games) ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2437 (ค.ศ. 1894) โดยนักพลศึกษาชาวฝรั่งเศส ชื่อ Pirre de Coubertin สัญลักษณ์ของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ คือ วงกลม 5 วงคล้องกัน เรียกว่า Inter Rings ห่วงแต่ละห่วงหมายถึง ทวีป 5 ปีปี สัญลักษณ์ของห่วง 5 ห่วงที่คล้องกัน 5 สี ประกอบด้วย สีฟ้า สีเหลือง สีดำ สีเขียว และสีแดง บนพื้นธงสีขาว สีแต่ละสี หมายถึงการแสดงให้เห็นว่าบนธงของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศจะต้องมีสีอย่างน้อย 1 สี ที่เป็นสีของธงชาติที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ ปัจจุบันมีสมาชิก 215 ประเทศ บริหารโดยคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ มีกรรมการทั้งสิ้น 115 คน เป็นเจ้าของรายการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ฤดูร้อน (Summer Olympic Games) โอลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว (Winter Olympic Games) และกีฬาโอลิมปิกเยาวชน (Youth Olympic Games) รวมทั้งการส่งเสริมกีฬาภายใต้ขบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement)

2.2 คณะกรรมการพาราลิมปิกระหว่างประเทศ (International Paralympics Committee: IPC) เป็นองค์การกีฬาระหว่างประเทศที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขันกีฬาด้านพิการ คือการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก (Paralympic Games) จะจัดให้มีการแข่งขันทุกๆ 4 ปีโดยมีข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ (IOC) และคณะกรรมการพาราลิมปิกระหว่างประเทศ (IPC) ว่าเมื่อเมื่อใด รับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แล้วจะต้องจัดให้มีการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก เกมส์ หลังจากจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในปีนั้น ๆ ด้วย

2.3 สปอร์ตแอดคอร์ด (SPORTACCORD) เป็นองค์การกีฬาระดับนานาชาติที่มีหน้าที่รับรองและประกาศชนิดกีฬา และองค์การกีฬาระดับนานาชาติ (International sport federation: IFs) เกิดจากการรวมตัวของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Sport Federation :IFs) ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) เดิมมีชื่อว่า ที่ประชุมใหญ่สหพันธ์กีฬานานาชาติ (General Assembly of International Sports Federation : GAISF) ต่อมา พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) เปลี่ยนชื่อเป็น SPORTACCORD ทำหน้าที่ควบคุมกำกับและรักษาบทบาทขององค์การกีฬาระดับนานาชาติของแต่ละชนิดกีฬา ร่วมมือรักษาสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติ และรับรององค์การกีฬาระดับนานาชาติ ซึ่ง SPORTACCORD จะให้การรับรองสหพันธ์กีฬาใด องค์การกีฬานั้นจะต้องมีการพัฒนาในชนิดกีฬานั้น ๆ ให้วิธีการเล่น การแข่งขันมีกฎ กติกา มีการตัดสินที่ยุติธรรม เป็นกิจกรรมที่มีคุณลักษณะเป็นเอกลักษณ์ตามมาตรฐานของกีฬา มีการแข่งขันในทุกระดับทั้งระดับชาติ ทวีป และนานาชาติ รวมทั้งส่งจำนวนสมาชิกตามที่กำหนด เพื่อแสดงให้เห็นว่าชนิดกีฬานั้น ๆ เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางทั่วโลก ตัวอย่างเช่น สหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ ได้รับการรับรองเป็นชนิดกีฬาและองค์การกีฬาที่ SPORT ACCORD ให้การรับรอง ในปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) เป็นต้น

2.4 สหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Sport Federation : IFs) เป็นองค์การนานาชาติที่ไม่ได้เป็นองค์การภาครัฐ (Non-government Organization) ทำหน้าที่ควบคุมดูแล (Governing Body) ในแต่ละชนิดกีฬาระดับโลกหรือระดับนานาชาติ เช่น สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือ FIFA (International Football Association Federation) เป็นต้น สหพันธ์กีฬานานาชาติ จะเป็นผู้กำหนดกติกาการแข่งขัน มาตรฐานอุปกรณ์กีฬา รับรองมาตรฐานบุคลากร รับรองผลการแข่งขัน จัดการแข่งขันระดับโลก (World Championships) ในชนิดกีฬาที่สหพันธ์กีฬานั้น ๆ รับผิดชอบ และให้ความร่วมมือกับองค์การกีฬาในการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ในระดับนานาชาติ (โลก) สหพันธ์กีฬาที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นกีฬาสากล สหพันธ์กีฬานั้นๆ จะต้องได้รับการรับรองและเป็นสมาชิกของ SPORT ACCORD

2.5 สหพันธ์กีฬาเวิลด์เกมส์ (International world Games Association : IWGA) เป็นรวมตัวของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) ที่ไม่ได้รับการบรรจุในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เพื่อให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในรูปแบบของมหกรรมกีฬา (Multi-sport Competition) จึงมีการรวมตัวกันของสหพันธ์กีฬานานาชาติที่ไม่ได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จัดตั้งเป็นสหพันธ์กีฬาเวิลด์เกมส์ ในปี พ.ศ. 2523 (ค.ศ. 1980) มีการแข่งขันครั้งแรกที่เมือง Sata Clara California ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1981 โดยจะมีการจัดการแข่งขันทุกๆ 4 ปี หลังการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 1 ปี โดยแบ่งการแข่งขันกีฬาเป็น 2 รายการใหญ่ คือ 2 การแข่งขันกีฬาเวิลด์เกมส์ฤดูร้อน (Summer World Games) และการแข่งขันกีฬาเวิลด์เกมส์ฤดูหนาว (Winter World Games) ชนิดกีฬาที่บรรจุเข้าในโปรแกรมการแข่งขันจะต้องเป็นชนิดกีฬาที่ SPORT ACCORD ให้การรับรองและเป็นชนิดกีฬาที่ไม่ได้รับการบรรจุในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก (Non-Olympic Sport) <http://www.worldsport.com/sportsworldgames/home/html>

2.6 สมาคมกีฬาเพื่อมวลชนและการเสริมสร้างสมรรถภาพนานาชาติ (Trim & Fitness International Sport for All Association: TAFISA) เป็นองค์การทางการกีฬาที่รับผิดชอบกีฬาเพื่อมวลชนหรือกีฬาเพื่อสุขภาพระดับนานาชาติ โดยมีสมาคมกีฬาเพื่อมวลชนแห่งชาติของประเทศต่างๆ ทั่วโลกเป็นสมาชิก และมีองค์การกีฬาเพื่อมวลชนระดับทวีป ประสานงานในระดับทวีป และระดับประเทศรับผิดชอบลงไป

2.7 สหพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยนานาชาติ (โลก) (The International University Sport Federation: FISU) เป็นองค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของรายการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก (World University Games) หรือ Universidad Games เป็นการ

แข่งขันกีฬานิสิต นักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย มีการแข่งขันทุก 2 ปี มีทั้งกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน และกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูหนาว รวมมีการแข่งขันชิงชนะเลิศระดับโลก แต่ละชนิดกีฬา (Championship) ตามที่สหพันธ์กีฬามหาวิทยาลัยนานาชาติกำหนด โดยสามารถศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ http://www.worldpsort.com/sport/university_sport/home.html

3. องค์การทางการกีฬาระหว่างประเทศระดับทวีป (Continental Sport Organization)

องค์การทางการกีฬาระหว่างประเทศในระดับทวีป เป็นองค์การกีฬาระหว่างประเทศระดับรองลงมาจากองค์การกีฬาระดับโลก หรือ ระดับนานาชาติ มีหน้าที่ส่งเสริม พัฒนา ควบคุม รับรองมาตรฐาน และการประสานงานระหว่างองค์การทางการกีฬาระดับทวีปที่มีสมาชิกเป็นองค์การกีฬาระดับชาติในทวีปนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปจะแบ่งเป็น 5 ทวีป มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 องค์การทางการกีฬาที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ ประกอบด้วย

3.1.1 สภากีฬาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia: OCA) เป็นองค์การกีฬาที่มีหน้าที่รับผิดชอบกีฬาของประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลในทวีปเอเชีย มีคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ ของประเทศในทวีปเอเชีย จำนวน 45 ประเทศ เป็นสมาชิกสภากีฬาโอลิมปิกแห่งเอเชีย เป็นเจ้าของการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ (Asian Games) เอเชียนบีช เกมส์ (Asian Beach Games) และกีฬาเอเชียนมาร์เชียลอาร์ตเกมส์ (Asian Martial Art Games) เป็นต้น

3.1.2 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งทวีปยุโรป (The European Olympic committee: EOC) เป็นองค์การกีฬาแห่งชาติที่รับผิดชอบกีฬาระหว่างประเทศระดับทวีปของประเทศในทวีปยุโรปที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ มีสมาชิกจำนวน 48 ประเทศ และเจ้าของรายการแข่งขันกีฬายูโรเปียน เกมส์ (European Games) เป็นต้น

3.1.3 องค์การกีฬาแพนอเมริกัน (Pan American Sport Organization: PASO) เป็นองค์การกีฬาที่รับผิดชอบกีฬาของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติในทวีปอเมริกาเหนือที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ มีสมาชิกจำนวน 43 ประเทศ และเป็นเจ้าของรายการแข่งขันกีฬาแพน อเมริกัน เกมส์ (Pan American Games)

3.1.4 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติแห่งโอเชียเนีย (Oceania National Olympic Committee: ONOC) เป็นองค์การกีฬาที่รับผิดชอบกีฬาของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติในทวีปออสเตรเลีย และโอเชียเนียที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ มีสมาชิกจำนวน 13 ประเทศ

3.1.5 สมาคมคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ ทวีปแอฟริกา (Association of National Olympic Committee of Africa: ANOCA) เป็นองค์การกีฬาที่รับผิดชอบกีฬาของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติที่เป็นสมาชิก คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ ในทวีปแอฟริกามีสมาชิกจำนวน 53 ประเทศ และเจ้าของรายการแข่งขันกีฬา แอฟริกัน เกมส์ (African Games) เป็นต้น

3.2 สหพันธ์เฉพาะชนิดกีฬาระดับทวีป (Continental Single Sport Organization) เป็นองค์การทางการ กีฬาที่รับผิดชอบในแต่ละชนิดกีฬาในระดับทวีปต่อจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) ในที่นี้จะนำเสนอเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ องค์การกีฬาในทวีปเอเชีย เท่านั้น

3.2.1 สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (Asian Football Confederation: AFC) เป็นองค์การทางการกีฬาที่ รับผิดชอบการดำเนินงานกิจกรรมกีฬาฟุตบอลในทวีปเอเชีย เช่น สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จะ เป็นสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) มีสมาคมฟุตบอลแห่งชาติในทวีปเอเชียเป็นสมาชิก

3.2.2 สหพันธ์แบดมินตันแห่งเอเชีย (Asian Badminton Federation: ABF) รวมทั้งสมาคมฟุตบอล แห่งประเทศไทย เป็นองค์การทางการกีฬาแบดมินตันที่รับผิดชอบการดำเนินงานกิจกรรมกีฬาแบดมินตันในทวีปเอเชีย เป็น หน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬาแบดมินตันต่อจากสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ (International Badminton Federation: IBF) ที่มีสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย และสมาคมแบดมินตันแห่งชาติของประเทศไทยในทวีปเอเชียเป็นสมาชิก

สำหรับชนิดกีฬาอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน สหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) จะจัดโครงสร้างการบริหารให้มีองค์การกีฬา ระดับทวีปรับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับกีฬานั้น ๆ ในทวีปที่มีสมาคมกีฬาแห่งชาติ (NFs) ในชนิดกีฬานั้นเป็นสมาชิก รวมทั้งรับผิดชอบการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศในชนิดกีฬานั้น ๆ ในระดับทวีปด้วย สำหรับทวีปอื่นๆ นอกจากทวีปเอเชีย จะมีลักษณะคล้ายๆ กัน จะมีแตกต่างบ้างในบางสหพันธ์กีฬาเท่านั้น ซึ่งสามารถศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ตามความ สนใจ

4. องค์การกีฬาระดับชาติ (National Sport Organization)

องค์การกีฬาระดับชาติ ในที่นี้จะนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ องค์การกีฬาระดับชาติ ตามโครงสร้างระบบกีฬาที่ เป็นสากล และในส่วนที่เป็นองค์การทางการกีฬาในประเทศไทย

4.1 องค์การกีฬาภาคเอกชนระดับชาติตามโครงสร้างระบบกีฬาที่เป็นสากล มีดังนี้

4.1.1 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ (National Olympic Committee: NOC) สำหรับประเทศไทย มี คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นองค์การกีฬาที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิก ระหว่างประเทศ (IOC) และเป็นสมาชิกของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (OCA) มีหน้าที่รับผิดชอบกีฬา ตามกฎบัตรโอลิมปิก (Olympic Charter) โดยเฉพาะรับผิดชอบการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาที่คณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ เป็นเจ้าของเกมส์ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเยาวชนโอลิมปิก ทั้งฤดูร้อนและฤดูหนาว การแข่งขันกีฬาที่สภาโอลิมปิก แห่งเอเชีย (OCA) ให้การรับรอง เช่น กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาเอเชียนปืชเกมส์ เป็นต้น รวมทั้งการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นองค์การกีฬาภาคเอกชน ก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2492

4.1.2 คณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งชาติ (National Paralympic Committee: NPC) ประเทศไทยมี คณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย เป็นองค์การกีฬาสำหรับคนพิการระดับชาติ เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ พาราลิมปิกระหว่างประเทศไทย (IPC) และเป็นสมาชิกของคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งเอเชีย (Asian Paralympic

Committee: APC) คณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย มีบทบาทคล้ายกับ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ แตกต่างตรงที่รับผิดชอบเฉพาะกีฬาคณพิการ โดยทำหน้าที่ส่งนักกีฬาคณพิการเข้าร่วมการแข่งขันพาราลิมปิก เกมส์ (Paralympic Games) การแข่งขันกีฬาคณพิการแห่งเอเชีย (Asian Para Games) และการแข่งขันกีฬาคณพิการแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN Para Games) เป็นต้น

4.1.3 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (National Sport Association หรือ National Sport Federation: NFs) เป็นองค์การทางการกีฬาที่รับผิดชอบในแต่ละชนิดกีฬาของแต่ละประเทศ โดยยึดหลักหนึ่งประเทศจะมีสมาคมกีฬาแห่งชาติได้เพียงองค์การเดียว (one country one federation) โดยสมาคมกีฬาแห่งชาติ หรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จะเป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) ในชนิดกีฬาที่รับผิดชอบ และเป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาระดับทวีป (AFs) รวมทั้งการเป็นสมาชิกขององค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของรายการแข่งขันตามธรรมนูญขององค์การกีฬานั้นๆ เช่น เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ เป็นสมาชิกของสหพันธ์กีฬาซีเกมส์ (SEA Games Federation) และสมาชิกของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย สำหรับประเทศไทยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558 ปัจจุบันประเทศไทยมีสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 68 สมาคม สำหรับบางประเทศอาจใช้คำว่า สหพันธ์กีฬา (Sport Federation) แต่สำหรับประเทศไทยใช้คำว่า สมาคมกีฬา (Sport Association)

4.2 องค์การกีฬาภาครัฐ

พลตรีจารึก อารีราชการัณย์ (2547) ได้จำแนกบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การหลักด้านการกีฬาภาครัฐไว้ในการอบรมผู้บริหารกีฬา กองทุนสงเคราะห์โอลิมปิก ของคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ ไว้ดังนี้

4.2.1 องค์การกีฬาหลัก

1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานระดับนโยบายที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาของประเทศ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2543

2) กรมพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬารับผิดชอบงานกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน และการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

3) การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับผิดชอบงานพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีหน่วยงานสาขาระดับภาค 5 ภาค ประกอบด้วย ภาค 1 จังหวัดชลบุรี ภาค 2 จังหวัดสุพรรณบุรี ภาค 3 จังหวัดนครราชสีมา ภาค 4 จังหวัดสงขลา และภาค 5 จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ระดับจังหวัด 79 แห่งทั่วประเทศ

4.2.2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและให้การสนับสนุน เนื่องจากกิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนทุกคน ทุกวัยในประเทศได้ใช้กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนา มีหน่วยงานรับผิดชอบโครงการ หน่วยงานอื่นๆ ระดับกระทรวง และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นฝ่ายให้ความร่วมมือสนับสนุน ดังนั้นส่วนราชการเกือบทุกกระทรวง จึงมีส่วนที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนส่งเสริมกีฬา โดยเฉพาะกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือกีฬาเพื่อมวลชน บางหน่วยงานมีการตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและกีฬาไว้ในหน่วยงาน เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงศึกษาธิการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และเทศบาล รวมทั้งกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

4.3 องค์การกีฬาระดับภูมิภาค

4.3.1 องค์การกีฬาภาคเอกชน

1) สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (Political Sport Association: PSA) เป็นองค์การกีฬาระดับจังหวัด จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย โดย พ.ศ. 2528 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558 กำหนดรับผิดชอบกิจกรรมกีฬาในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาอื่นๆ ตามความสนใจ ปัจจุบัน มีสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 77 สมาคม รวมทั้งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยนคร ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับปรับปรุงใหม่ให้ใช้ชื่อว่า “สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย...” โดยใช้ชื่อจังหวัดต่อท้าย

2) สโมสรกีฬา (Sport Club) เป็นภาคเอกชนที่มีทั้งเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นทั้งนิติบุคคล ทำหน้าที่ส่งเสริมจัดกิจกรรมกีฬาที่รับผิดชอบรวมทั้งการหารายได้ ตัวอย่างเช่น สโมสรฟุตบอลอาชีพของจังหวัด และสโมสรฟุตบอลอาชีพ เป็นต้น

4.3.2 องค์การกีฬาภาครัฐในระดับภูมิภาค

1) การกีฬาแห่งประเทศไทย ระดับภาค และระดับจังหวัด ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมกีฬาในเขตที่รับผิดชอบระดับภาค และจังหวัดที่สังกัดโดยเฉพาะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ เช่นเดียวกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ในส่วนกลาง

2) ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด เป็นหน่วยระดับจังหวัด สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับผิดชอบการกีฬาขั้นพื้นฐาน และกีฬาเพื่อมวลชนในระดับจังหวัด

3) สถาบันการศึกษาและส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีส่วนสนับสนุนและจัดกิจกรรมกีฬาตามขอบเขตความรับผิดชอบโดยเฉพาะกีฬาขั้นพื้นฐาน และกีฬาเพื่อมวลชน

4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชน และดูแลควบคุมพื้นที่มีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาในขอบเขตที่รับผิดชอบและมีการตั้งส่วนงานและงบประมาณรองรับสำหรับจัดกิจกรรมกีฬามีทั้งระดับจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศรวมทั้งบางแห่งเพื่อส่งเสริมกีฬาอาชีพด้วย เป็นต้น

5. ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (Sport Competition System)

การจัดการแข่งขันกีฬาที่เป็นสากลสามารถจำแนกได้ เป็นระบบใหญ่ ๆ ที่สำคัญ 2 ระบบ คือ

5.1 การจัดการแข่งขันกีฬา แบบมหกรรมกีฬา (Multi Sports Event) เป็นการแข่งขันที่มีหลายๆ ชนิดกีฬาแข่งขันในแต่ละครั้ง แต่ละระดับชื่อการแข่งขันจะมีลงท้ายด้วยคำว่า เกมส์ (Games)

การแข่งขันกีฬาแบบมหกรรมกีฬา ที่สำคัญในระดับนานาชาติ ทวีปภูมิภาค และประเทศ มีดังนี้

5.1.1 การแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติ หรือระดับโลก (International Multi Sport Event) เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน (Summer Olympic Games) การแข่งขันโอลิมปิก ฤดูหนาว (Winter Olympic Games) การแข่งขันกีฬา เวิลด์ เกมส์ ฤดูร้อน (Summer World Games) การแข่งขันกีฬา เวิลด์ เกมส์ ฤดูหนาว (Winter World Games) การแข่งขันกีฬา เวิลด์ มาสเตอร์ เกมส์ (World Master Games) และการแข่งขันกีฬาวาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) เป็นต้น

5.1.2 การแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับทวีป (Continental Multi Sport Event) เป็นการแข่งขันกีฬาเพื่อชิงชนะเลิศหลายๆ ชนิดกีฬาตามข้อบังคับของเจ้าของเกมส์ ในระดับทวีป ที่องค์การกีฬาระดับทวีปรับผิดชอบ เช่น การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ (Asian Games) ทั้งฤดูร้อน และฤดูหนาว การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งเอเชีย (Youth Asian Games) การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งเอเชีย (Asian Para Games) หรือการแข่งขันกีฬาชายหาดแห่งเอเชีย (Asian Beach Games) และการแข่งขันกีฬาแพนอเมริกันเกมส์ (Pan American Games) เป็นต้น

5.1.3 การแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับภูมิภาค (Regional Multi Sport Event) เป็นการแข่งขันกีฬาหลายชนิดในภูมิภาคของทวีปในที่นี้ จะยกตัวอย่างเฉพาะภูมิภาคในทวีปเอเชียเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (SEA Games) การแข่งขันกีฬาอีสเอเชียนเกมส์ (East Asian Games) การแข่งขันกีฬาอ่าวฟิสิกส์ (Gulf Games) และการแข่งขันเวสต์เอเชียนเกมส์ (West Asian Games) เป็นต้น

5.1.4 การแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับชาติ หรือระดับประเทศ (National Multi Sport Event) เป็นการแข่งขันกีฬาหลายๆ ชนิดกีฬาพร้อมกันระดับชาติ ตัวอย่างเช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ เป็นต้น

5.1.5 การแข่งขันมหกรรมระดับจังหวัด/ภูมิภาค/ท้องถิ่น เป็นการจัดการแข่งขันที่มีหลายชนิดกีฬาพร้อมกันในระดับจังหวัด ภูมิภาค หรือท้องถิ่น เช่น การแข่งขันกีฬาคัดเลือกตัวแทนภาคกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาจังหวัด การแข่งขันกีฬาระดับอำเภอ ตำบล หรือหน่วยงานระดับท้องถิ่น เป็นต้น

5.2 การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศ เฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event) เป็นการแข่งขันเพื่อชิงชนะเลิศของแต่ละชนิดกีฬา ตามที่สหพันธ์ หรือสมาคมกีฬานั้นๆ เป็นผู้ดำเนินงาน ซึ่งมักมีคำว่า “ชิงชนะเลิศ” (Championship) หรือมีชื่อถ้วยรางวัล (Cup) ประกอบชื่อการแข่งขัน ซึ่งการแข่งขันระดับชิงชนะเลิศ ชนิดกีฬาเดียว มีดังนี้

5.2.1 การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศชนิดกีฬาเดียว ระดับโลก หรือ นานาชาติ (International Single Sport Event หรือ World Single Sport Event) เป็นการแข่งขันเพื่อชิงชนะเลิศเฉพาะกีฬานั้นๆ ที่สหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) เป็นเจ้าของรายการ และเป็นผู้จัดการแข่งขัน ตัวอย่างเช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก (Soccer World Cup) ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศโลก (Boxing World Championship) ของสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (AIBA) การแข่งขันจักรยานทัวร์เดอฟรานซ์ (Taer De France) ของสหพันธ์จักรยานนานาชาติ (UCI) เป็นต้น

5.2.2 การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศระดับทวีป (Continental Single Sport Event) เป็นการแข่งขันเพื่อชิงชนะเลิศของสหพันธ์กีฬาระดับทวีป ในชนิดกีฬานั้นๆ ตัวอย่างการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย (Football Asian Cup) จัดการแข่งขันและรับรองโดยสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) หรือการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศทวีปยุโรป (UFA Cup) จัดการแข่งขันและรับรองโดยสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปยุโรป (UFA) เป็นต้น

5.2.3 การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศระดับชาติ หรือประเทศ (National Championships) เป็นการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งชาติของสมาคมกีฬาแห่งชาติเป็นผู้จัดการแข่งขัน เช่น การแข่งขันสนุกเกอร์ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย จัดโดยสมาคมกีฬานิลเดียนสนุกเกอร์แห่งประเทศไทย การแข่งขันเทนนิสไทยแลนด์โอเพ่น จัดโดยสมาคมกีฬาเทนนิสแห่งประเทศไทย เป็นต้น

5.2.4 การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศในระดับภาค จังหวัด หรือท้องถิ่น เป็นการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศที่หน่วยงานหรือองค์การกีฬาในระดับจังหวัด จัดขึ้น จะมีชื่อเรียกต่างๆ กันออกไป แต่จะมีชื่อชิงชนะเลิศแห่งจังหวัดหรือชื่อถ้วยรางวัล เช่น การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงถ้วยนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดชลบุรี การแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศตำบลแสนสุข เป็นต้น

6. องค์การกีฬาที่รับผิดชอบการจัดและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาระดับสากล จะมีองค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของรายการ หรือเจ้าของเกมส์และองค์การที่จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันสามารถสรุปได้เป็นตารางนำเสนอ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรายการแข่งขันกีฬา องค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของรายการและผู้ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

รายการแข่งขัน	ระบบการแข่งขัน		องค์การกีฬาที่เป็นเจ้าของเกมส์/ผู้จัด	องค์การกีฬาที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน
	มหกรรมกีฬา	เฉพาะกีฬา		
1. Olympic Games	✓		IOC	NOC
2. World Games	✓		IWGA	NOC/NFs
3. ASIAN Games	✓		OCA	NOC
4. SEA Games	✓		SEAGF	NOC
5. World Championships		✓	Ifs	NFs
6. World Cup		✓	Ifs	NFs
7. ASIAN Championship		✓	AFs	NFs
8. National Games	✓		SAT	PSA
9. Thailand Championship		✓	NFs	Club
10. Provincial Championships		✓	PSA	Club

คำย่อ (Abbreviation)

- IOC : International Olympic Committee
 NOC : National Olympic Committee
 IWGA : International World Games Association
 NFs : National Sport Federation
 OCA : Olympic Council of Asia
 SEAGF : South East Asian Games Federation
 AFs : Asian Sport Federation
 SAT : Sport Authority of Thailand
 PSA : Provincial Sport Association
 Club : Sport Club of member of Sport Organization

สรุป

องค์การทางกีฬามีบทบาทหน้าที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1 การส่งเสริมกีฬาที่รับผิดชอบให้แพร่หลายเป็นที่นิยม 2. การพัฒนากีฬาให้มีคุณค่า มีมาตรฐาน 3. การให้การยอมรับหรือการให้การรับรองความเป็นมาตรฐาน 4. การควบคุมกำกับให้การดำเนินกิจกรรมกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และ 5. การให้ความร่วมมือประสานกับองค์การกีฬาด้วยกันหรือองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมกีฬา ทั้งนี้องค์การทางกีฬามีระบบโครงสร้างที่เชื่อมโยง และสอดคล้องระหว่างองค์การทางกีฬากับกันในระดับโลก ระดับทวีป และระดับประเทศ การแข่งขันกีฬาขององค์การทางกีฬาดังกล่าวต่าง ๆ จะมีระบบใหญ่ ๆ 2 ระบบ คือ การแข่งขันกีฬาในรูปแบบมหกรรมกีฬา (Multi Sports Event) และการแข่งขันกีฬารูปแบบเฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event) ทั้งนี้ระบบการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 รูปแบบดังกล่าวจะสอดคล้องกับระบบโครงสร้างองค์การทางกีฬาที่เชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับโลก (นานาชาติ) ระดับทวีป ระดับชาติ และภายในประเทศ

บรรณานุกรม

1. จารึก อาริราชการณย์. (2547), บทบาทองค์การกีฬาในประเทศไทย, เอกสารประกอบการบรรยาย การอบรมผู้บริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, เอกสารอัดสำเนา.
2. ศักดิ์ชาย พัทธวงษ์. (2547), โครงการสร้างและระบบการแข่งขันกีฬา เอกสารประกอบการบรรยาย การอบรมผู้บริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, เอกสารอัดสำเนา.
3. _____. (2526) คุณลักษณะของการเล่นเกมสและกีฬา, วารสารกีฬา ปีที่ 17 ฉบับที่ 6 เดือน มิถุนายน 2526, หน้า 34 – 40, สถานกีฬาหัวหมาก: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
4. International Olympic Committee. 2003. Sport Administration Manual, Alberta, McAra Printing Limited.
5. International Olympic Committee. 2015. Olympic Games. Retrieved July 2, 2015, from International Olympic Committee Website: <http://www.olympic.org/flet/index.html>
6. The International World Games Association. 2015. The IWGA. Retrieved July 2, 2015 from the International World Games Association Website: <http://www.worldsport.com/sports/worldgames/home.html>
7. The International World Games Association. 2015. FISU. Retrieved July 2, 2015 from the International World Games Association Website: http://www.worldsport.com/sports/university_sport/home.html